

مژده! مژده!

بر کوه پيغمبرميز، حضرت عائشہ آنتم مزله قونوشورکن شويله

بووردی:

اللهم قاووشمحي و اوني كورمحي كيم ايترم، الله تعالى ده او قولني
كورمكده ممنوه اولور. كيم اللهم قاووشمحي ايتم مزله الله ده اونظه كوروشمكده
خوشلانماز.

پيغمبرميزك سوزلريني ذوقلم ديظه ين عائشہ آنتم مز:

أي اما، أي اللهك سوكيلي ايلجيسي! بزلر ثولومي هيج سوم ييز، ديدى.
پيغمبر افنديميز:

خير، خير، ديم اهيقلادى. ثولوم هيج ده سزك بيلديظنر كبي دگل. باقك

اغلانمايم:

اللهم سوه و اوڭا ايناناه بر كيم ثولم جلي زمانه، ملطه اونك يانم
كپيرلر. اللهم اوني نه خوفه سويگيني، اوڭا ويرمك ايجوه نه كوزل نعمتمه
هاضر لاديعني موزده لرلر. او زمانه بو موتاي انسانه، بر آك او كجم دنياده آيريلمحي و
اللهم قاووشمحي آرزو بووردور.

اما اللهم اينانمايابه آدام بويلم دگدر. او زوالكي ثولم جلي زمانه، آخر تده

باشم كلمه ك فلاكتمار كندين سويلم نير. بونلري طوينجم خوفه اوزولور و ثولومده

نفرت ايدر. اللهم قاووشمحي هيجي هيجي استم مز. الله ده اوڭا قاووشمقدمه

خوشلانماز.

دیکلله، سوکیای چو هقار، ائی کیم لر ایچوم ئولوم، قورقولاچوم بر شی
دگدر. اللهم شکر بز ملمانز. اللهم سویور و اوٹا اینانیورز. اویلیم، بزم
ده دنیاده آیریلیم، آخرت هیاتنا باشلام زمانز کلنچم، ملطرا اطرافیزی آلا هقار؛
بزه اللهم سلا منی کتیره هقار؛ جنتده کی یریمزی کوسره هقار. سوگره ده:
هایدی بویور، کیده لم دییم هقار. او زمام بز یوزیمزده طاتای بر تبملم جنتم
ظوغری اوچوب کیده جگنز.

بز ئولومده قورقمایز، ئولومده کوتولر قورقوم.

پروفور دوقتور م. یاشار قام دمی؛ آخرتم اینانیورم، صکیفم: ۹، ۱۰

Müjde! Müjde!

Bir gün Peygamberimiz (s.a.v.) Hazreti Aişe annemizle konuşurken şöyle buyurdu:

Allah'a kavuşmayı ve O'nu görmeyi kim isterse, Allah Teala da o kulunu görmekten memnun olur. Kim Allah'a kavuşmayı istemezse Allah da onunla görüşmekten hoşlanmaz.

Peygamberimizin(s.a.v.) sözlerini zevkle dinleyen Aişe annemiz:

İyi ama, Ey Allah'ın sevgili elçisi!(s.a.v.) Bizler ölümü hiç sevmeyiz, dedi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.):

Hayır, hayır, dedi açıkladı. Ölüm hiç de sizin bildiğiniz gibi değil. Bakın anlatayım:

Allah'ı seven ve O'na inanan bir kimse öleceği zaman, melekler onun yanına gelirler. Allah'ın onu ne çok sevdiğini, ona vermek için ne güzel nimetler hazırladığını müjdelerler. O zaman bu mutlu insan, bir an önce dünyadan ayrılmayı ve Allah'a kavuşmayı arzu buyurur.

Ama Allah'a inanmayan adam böyle değildir. O zavallı öleceği zaman, ahirette başına gelecek felaketler kendine söylenir. Bunları duyunca çok üzülür ve ölümden nefret eder. Allah'a kavuşmayı hiç mi hiç istemez. Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz.

Demek ki, sevgili çocuklar, iyi kimseler için ölüm, korkulacak bir şey değildir. Allah' a şükür biz müslümanız. Allah'ı seviyor ve O'na inanıyoruz. Öyle ise, bizim de dünyadan ayrılma, ahiret hayatına başlama zamanımız gelince, melekler etrafımızı alacaklar; bize Allah'ın selamını getirecekler; cennetteki yerimizi gösterecekler. Sonra da: Haydi buyur, gidelim diyecekler. O zaman biz yüzümüzde tatlı bir tebessümle cennete doğru uçup gideceğiz.

Biz ölümden korkmayız, ölümden kötüler korksun.

Profesör doktor M. Yaşar Kandemir; Ahirete İnanıyorum, sayfa: 9,10

Hadis: Buhari, Rikâk 41